

Ha jól értesültem, Ön jelenleg a Tiszántúli Református Egyházkerület többször megválasztott jogtanácsosa. Munkássága elismeréseként a Kollégium 475. évfordulóján Bethlen Gábor-díjban részesült, akárcsak jelenleg a Gimnázium volt igazgatója, Győri József tanár úr. Az intézményhez való kötődés azonban korábbra nyúlik vissza. Szólna néhány szót arról, hogy mikor és hogyan került Ön ide az iskolába diákként?

Egy évig a debreceni Fazekas gimnáziumba jártam. Második osztályba kerültem ide, és nagyon szerettem ide járni. Az épületet ismertem, mert az általános iskolát itt végeztem el. Akkor a földszinten volt egy állami általános iskola, az emeleteken meg a gimnázium. Pethő József némettanár úr lett az osztályfőnököm. Voltam önképzőkörs, akkoriban Béla bácsi volt az önképzőkör vezetője. Van itt még más is, akivel annak idején az önképzőkörben együtt dolgoztunk. Cuna Feri bácsi volt a tornatanárom. Kicsit sportoltam, atletizáltam, magasugró voltam.

Hogyan élte meg az itt töltött éveit a Fazekas gimnáziumhoz képest?

Egy évig jártam a debreceni Fazekas gimnáziumba, az nem volt jó élmény. Nagyon rossz volt az osztály színvonala is, de az iskolának a szellemisége se volt nagyon vonzó. Amikor ide átkerültem, akkor ez egy nagyon megnyugtató, nagyon kellemes, kiszámítható, mondhatom azt is, hogy derűs környezet volt, tehát nagyon jól éreztem itt magam.

Milyen élményeket szerzett itt, amikre szívesen visszaemlékszik?

Egy kicsit kilógtam a sorból, merthogy én debreceni voltam és nagyon közel laktam az iskolához. A Refis diákoknak azért a túlnyomó része kollégista volt, és az igazi élmények azok mindenütt a kollégiumhoz fűződtek. Az összes kollégista diák most is tud még mesélni, akik itt vannak most, azok is. Én sajnos az internátushoz kapcsolódó élményekből kimaradtam, de azért az osztálytársaim révén jártam benn a kollégiumban sokat. Sok mindenről tudnék beszélni. Nagyon jók voltak a Tóth Béla bácsi-féle irodalmi önképzőkörök, mert akkor volt Vörösmarty-évforduló, Arany János-évforduló, Ady-évforduló. Azokra készültünk, még én is mondtam verseket. Nagyon jó kirándulásokra mentünk Pethő József tanár úrral. Ő nagyon szívós természetjáró volt, jól megizzasztott bennünket a Bükkben egy párszor. Rózsai Tivadar bácsi volt a vallástanárunk, akkor került ide frissen. Kicsit problematikus volt az ő idekerülése. Nehezen fogadtuk el, mert az előző vallástanárunkat is nagyon szerettük, de őt politikai okokból váratlanul elmozdították innen, és ő került a helyére. Tehát egy nehezített pozícióból indult a diákok előtt, mert tudtunk erről. Nagyon hamar el tudta fogadtatni magát és nagyon mély, nagyon őszinte, közvetlen módon tudta a hitéletet, a vallást tanítani. Abban az időszakban, meg azóta számon is tartják a teológián, hogy nagyon sokan az ő diákjai közül mentek oda át. Úgyhogy Tivadar bácsihoz nagyon komoly emlékek fűznek bennünket. Az osztályfőnökömet is nagyon szerettem. Volt egy nagyon kedves földrajz-történelem tanárunk, Balogh Józsefné Magdi néni. Cuna Feri bácsi meg a tornatanárunk volt. Mind olyan egyéniségek voltak, hogy az ember nagy szeretettel emlékszik rájuk.

Forrás: www.ttre.hu

Izgalmas élmények ezek az iskola korábbi életéből. A Refi jelenére nézve vannak olyan gondolatai, amiket tapasztalatai alapján azoknak a diákoknak mondana, akik ide készülnek vagy már ide járnak?

Abban az időszakban, amikor mi jártunk ide, ez volt az egyetlen református gimnázium. Mostmár sok van, de ez az egyetlen, amelyik folyamatosan működött. Ez azt jelentette,

hogy bárhová ment az ember, vagy bárhol voltak dolgai, ha találkozott egy Refis diákkal, az egy olyan többlet bizalmat és olyan közvetlen emberi kapcsolatot jelentett, amit máshol nem lehetett beszerezni. Úgyhogy ezt kívánnám az ezután ide járóknak is, hogy itt olyan emberi kapcsolatokat építsenek ki, amelyeket majd 40-50 év múlva is szívesen használnak, és tudnak fenntartani.

Ez egy nagyon szép gondolat, amit magunkkal vihetünk, köszönjük! Az itt kialakult kötelékek apropóján talán érdekelheti az olvasókat, hogy hogyan lépett később kapcsolatba a Tiszántúli Református Egyházkerülettel. Milyen jellegű feladatokat lát ott el?

Egyetemre Szegedre kerültem, jogi karra. Elvégeztem és vizzatértem Debrecenbe. 1969-ben érettségiztem, 1975-ben szereztem egyetemi diplomát, és aztán a 1980-as évek végétől kezdtem a Kollégiummal kapcsolatba kerülni, mert ott jogászai segítségre volt szükség. 1991 óta pedig a Tiszántúli Református Egyházkerületnél vagyok jogtanácsos. Azóta már sokszor újraválasztottak, most megint, még hat évre. Az egyházkerületben mindenféle ügy van, de természetesen az iskolákkal is foglalkozunk. Annak idején, az 1990-es évek legelején itt nagyon nagy feladat volt az államosított egyházi ingatlanoknak a visszaszerzése.

Köszönöm az érdekesítő válaszokat és Isten áldását kívánom további munkájára is!

*Készítette: Baricz-Nánási Balázs, 11.B osztályos tanuló,
a Csokonai Vitéz Mihály Önképzőkör tagja*